

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1628. usque ad annum 1634

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118871

§. 45. Saxoniae Electoris oppositio adversus hoc Cæsaris edictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67394)

Sæc. XVII. *Hæc in Consistorio Secreto a nobis relato*
A. C. 1629. *libenter audita fuerunt, & meriti plangit*
tue pietati dati sunt ab Apostolico Senatu
cupiente, tam piæ liberalitatis præmia
victorias, hinc noverit Hæresis, portas
ferri non prævalere adversus Ecclesiam
quam adeo feliciter propugnant Legion
Angelorum, & arma Austriacæ potentis
Quam vero arte Pontificis animum tibi
strinxeris, Venerabilis Frater Archiepiscopus
scopus Thessalonicensis Nuntius noster luc
lentius declarabit Majestati tue, cui ha
laudum accessionem gratulamur, atque Apo
stolicam benedictionem amantissime impo
timur. Datum Romæ apud sanctam Ma
riam Majorem sub Annulo Piscatoris
quinta Maji anno millesimo sexcentesimo
gesimo nono Pontificatus nostri sexto.

§. XLV.

Saxonicæ Electoris oppositio adu
sus hoc Cæsaris edictum.

Lotish. l. c. **P**ostquam hujus edicti notitia ad Joannem
 nis Georgii Saxonicæ Electoris aurum
 pervenerat, mox die vigesima octava
 Aprilis, quominus hoc edictum ac
 ceptare valeret, datis ad Cæsarem
 teris exposuit, & primo quidem, quod
 hoc edictum in Cæsaris, ejusque fami
 liæ detrimentum cedere videretur.
 Lites circa Religionem ex communi

Sæc. XVII.
A. C. 1629.

tam Catholicorum quam Protestantium Sæc. XVII.
 consensu in publicis Imperii comitiis A. C. 1629.
 annis prioribus fuissent compositæ, si
 ergo nihilominus lites desuper fuerunt
 nunc exortæ, ex sensu minus claro pa-
 cis Religiosæ provenisse necesse esset:
 ageretur ergo de hujus pacis inter-
 pretatione, hanc vero Cæsar absque
 omnium Ordinum consensu facere non
 potuerit; quod enim ad omnes spectat,
 & omnium consensu factum, id etiam
 omnium judicio & sententia explican-
 dum, non vero sub forma universalis
 edicti definiendum esset. III. Hic mo-
 dus procedendi rebus adhuc turbatis
 animos exasperet, jura Ordinum Im-
 perii, sine quorum consensu extra co-
 mitia ejusmodi decisiones fieri nequive-
 rant, violet. IV. Ferdinandus I. du-
 bia circa Religiosam pacem non ipse
 in suo Consilio deciderit, sed ad Ca-
 meram Imperialem remiserit, hujus
 vero auctoritatem Protestantes vene-
 rati non sint, eoquod sicut pax Reli-
 giosa in publicis comitiis, & communi
 omnium suffragio sancita fuit, ita &
 dubia eodem modo decidi deberent.
 V. In tribus articulis a Cæsare in suo
 edicto definitis Protestantes sese nun-
 quam submiserint. Hæc circa *proce-*
dendi modum opponebat Elector, quan-
 tum *ad merita causæ* exposuit. I. Quod
 K 5 Pro-

Sæc. XVII. Protestantes in suis territoriis Episcopatus, cœnobîa &c. reformandi jus
 A. C. 1629. non minus ac Catholici in suis ditionibus habere, ex Imperii actionibus liceat. II. Circa Monasteria Imperio mediate subjecta olim Cameræ Assessorum quidem dubitassent, ac decisionem frustra petiissent, imo querentibus ad id præbuisse, mox autem suam sententiam revocassent. III. Quæstio an Ordinibus Monasticis super pace Religiosa lites movere liceat, tam acriter fuerit agitata, ut Electores necessarium duxerint, annuente Cæsare acta a Camera Imperiali avocare, & in comitiis Electorali Collegio ad revidendum committere, demum vero Cæsari desuper referre; tum vero Protestantes monuerint, quod hic articulus pacis Religiosæ interpretationem, ac ejusmodi exigeret declarationem, quæ non a solo Cæsare, sed omnibus Ordinibus fieret; inde vero pateat, IV. quod tam Electores quam ceteri Protestantes valde gravati fuerint, eo quod ipsis neglectis ejusmodi interpretatio, decisio, & sententia ad solas Catholicorum querelas per modum edicti universalis facta fuisset, & juxta hanc definitionem deinceps sententia dici deberet. V. Hac re inter partes adhuc controversa, ac ipsis Imperatoribus sententiam suam hucusque defu-

Sæc. XVII.
A. C. 1629.

desuper ferre recusantibus, Protestan-
tes a sexaginta annorum possessione ci-
tra ordinarium processum dejici non pos-
sent, minus vero ab executione inci-
piendum foret. VI. Prædecessores Im-
peratores ejusmodi lites non per re-
scripta deciderint, sed communem
compositionem consciis etiam Catho-
licis obtulerint, cui inhærendum fuis-
set, Catholici autem ejusmodi com-
positionem non acceptarint. Postre-
mo Elector Cæsarem rursus monebat,
quatenus ad evitandas novas Imperii
turbas gloriosis Majorum exemplis in-
sistens, edictum suspendat, & arduum
hoc negotium ad publica Imperii reji-
ciat comitia, in quibus Catholici, si-
mulque Protestantes audiri possent,
discussa que causa conveniens reme-
dium inveniri valeret.

§. XLVI.

*Cæsaris responsum ad Saxonix Ele-
ctoris rationes.*

Perlectis hinc Saxonix Electoris lite-
ris Cæsar haud satis mirari poterat,
a Protestantibus obtendi, quod Cæsar
ad præcipiendam rei alienæ restitutionem
ipso jure naturali debitam, nulloque
etiam diutissimæ possessionis titulo infir-
mandam usurpatorum consensum ad-
hibere

*Theatr. Eu-
rop. tom. 2.**pag. 13.**Lotich. l. 6.*